

som man har paastaaet, er, at Landbruget er et meget farligt Erhverv, og at Landbruget skulde have sin Ulykkesforsikring lige saa vel som de andre farlige Erhverv. Det, der ligger til Grund for, at Industriens Arbejdsgivere ere forpligtede til at yde Erstatning til Arbejdere i Tilfælde af Ulykke, er netop Virksomhedens farlige Beskaffenhed, og naar man vil gøre den samme Motivering gældende for Landbruget, forekommer det mig, at man ikke logisk kan komme til noget andet Resultat, end at Virksomheden, Produktionen, maa afholde Udgiften. Men derfor har det for mig været saa glædeligt, at netop de Ofre, som fordres, virkelig maa siges at være overmaade beskædne. Det viser sig nemlig, at Landbruget paa ingen Maade er nær saa farligt et Erhverv som Industrien, tværtimod! Ved denne Beregning, hvor man for 260,000 Arbejdere mener at kunne tilvejebringe en tilsvarende Forsikring som for Industriens Arbejdere for 300,000 Kr., viser det sig, at det kun vil medføre omtrent $\frac{1}{6}$ af den Udgift pr. Arbejder, som vilde kræves for Industriarbejderne med den tilsvarende Forsikring, saaledes at altsaa — naar den lavere Løn tages i Betragtning — Faren maa siges at være omtrent fire Gange saa stor for Industriens Vedkommende som for Landbrugets. Det var i øvrigt netop af denne Grund, jeg mente, at der lige saa lidt her til Lands som i andre Lande kunde siges at være nogen paatrængende Nødvendighed for at tilvejebringe en Landbrugsulykkesforsikring. Men her rejste sig saa stærke Røster i modsat Retning, ja, det har været skildret som en haarrejsende Uretfærdighed ikke at medtage Landarbejderne, naar man tog Industriarbejderne, at jeg ikke har kunnet tænke mig i Grunden, at man nu, da Forslag foreligger, vilde lægge et ganske andet Synspunkt til Grund, eller at man principielt vilde gøre gældende, at det var Understøttelse og ikke Forsikring, man skulde hen til. Men man skal jo lære, saa længe man lever, og nu har jeg altsaa lært det, at der i Grunden ikke, hverken fra den Side, hvortil jeg hører, eller fra Reformpartiets Side, er noget Ønske om at faa tilvejebragt nogen virkelig Ulykkesforsikring for Arbejderne. Det er i Grunden det, jeg fra først havde tænkt mig, men jeg har jo senere, det tilstaar jeg, haft ikke saa lidt Anledning til at tro, at Forholdet var et ganske andet end det. Jeg kan i Dag vende tilbage til at tro det, jeg fra Begyndelsen har ment, nemlig at der ikke er nogen absolut Trang til en saadan Forsik-

ring, og især at der i Virkeligheden slet ikke er nogen Tilbøjelighed til en saadan Forsikring hos Tingets store Flertal. Saa ere vi da komne til et Resultat ved mit Lovforslag.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Det kan jo ikke nægtes, at det er med forskellig Grad af Varme, dette Forslag er blevet modtaget hos de ærede Talere, som have udtalt sig om det her i Dag, og det trods de fremkomne Udtalelser af Sympati i Almindelighed for at gaa til en Ulykkesforsikring for Landarbejderne. Den Modtagelse, som dette Forslag saaledes har faaet, har for mig været en Bekræftelse paa, at Spørgsmaalet om Landarbejdernes Ulykkesforsikring er saa vanskeligt at løse, særlig saaledes, som de forskellige Anskuelser for Tiden staa imod hinanden, at Rigsdagen og Lovgivningsmagten i det hele have gjort vel i at udelukke Spørgsmaalet fra den Lov, som har faaet Stadfæstelse den 7de Januar i Aar. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgekreds (Bojsen) gav efter min Mening ved sine Udtalelser netop det bedste Bevis for, at Rigsdagen, Lovgivningsmagten, heri har handlet rigtig, skønt der ærede Medlem jo ganske vist mente, at naar man kunde gaa den Vej, som Forslagsstilleren her har foreslaaet, var det uhyre let at have faaet det føjet ind i Loven om de farlige Erhvervs Ulykkesforsikring. Det ærede Medlem tilføjede imidlertid saa mange Betingelser, som han maatte fordre opfyldte for at medoptage Landarbejderne, at det hele ganske sikkert vilde have vist sig umuligt at gennemføre. Jeg skal ikke dvæle ved de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgekreds (J. C. Christensen) om hans og — tør jeg mulig forudsætte — hans Partis Stilling til det foreliggende Forslag, for saa vidt som han egentlig kun talte om, at hvis vi skulle gaa videre, end vi ere gaaede ved Loven af 7de Januar 1898, skulde vi gaa over til en Understøttelseslov, og saa kunde vi ikke standse ved Landarbejderne. Ud fra dette Standpunkt vil det jo nemlig være ret overflødigt at drøfte det foreliggende Forslag. Da nu imidlertid Forslaget er fremkommet, vil jeg dog gerne udtale mig om Regeringens Hovedstandpunkt til det, uagtet jeg ikke ønsker at komme ind paa Enkeltheder i større Grad; dette vil sikkert være overflødigt. Jeg kan da ikke undlade at begynde med at udtale over for det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgekreds, at jeg tror, det er